

Lovforslagets Overgang til 2den
Behandling

vedtoges enstemmig med 36 Stemmer.

Endringsforslag til 2den Behandling ind-
kaldtes til Tirsdag Middag Kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til
Lov om Tillæg til Lov af 14de April
1865 om Istandsættelsen og Vedlige-
holdelsen af private Veie, til hvis Af-
benyttelse Flere ere udelukkende be-
rettede.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1173
—1176.)

S. Pedersen: Som allerede forklaret i
Motiverne har Ministeriet fremsat et Forslag for
at udfylde et Hul, som har viist sig i Lovbestem-
melsen af 1865. Det vil erindres, at, da denne
Lov kom tilstede efter flere Aars Forhandlinger,
lovgav man her paa et Omraade, hvor der ikke
tidligere havde været saadanne Lovbestemmelser
om Fremgangsmaaden med Hensyn til at lade
Veie istandsætte, naar man ikke kunde komme til
noget Resultat ad Overenskomstens Veie. Der
viste sig imidlertid store Vanskeligheder, som jeg
har meget levende i Erindring, da jeg selv har
deltaget i Forhandlingerne om denne Sag. Der
viste sig en Del Vanskeligheder ved at komme til
et Resultat, fordi Forholdene desangaaende ere
saa høist forskellige i Landets forskellige Egne.
Det er jo, som bekendt, navnlig i Sylland, hvor
man har store Arealer, og hvor Eiendommene
ofte ligge i lang Afstand fra hinanden, at dette
Spørgsmaal spiller en større Rolle end paa
Derne, hvor Befolkningen er mere koncentreret.
Ved en Lov som denne, hvor der skal lovgives
paa et nyt Grundlag, vil Erfaringen altid vise,
at der er en Del Huller og Mangler, hvilket
ogsaa fremtræder ved det Spørgsmaal, som Mini-
steriet her søger at løse. Efter at denne Lov nu
har været og været benyttet paa sine Steder i en
meget stor Udstrækning i 10 til 11 Aar, kunde
der maasse være Anledning til at opfaste det
Spørgsmaal, om det ikke var rigtigt at gjøre
den til Gjenstand for en Slags Revision eller et
mere udtømmende Gjennemsyn. Som et af de
Momenter, hvor der har viist sig Vanskeligheder
paa forskellige Steder — kjøndt jeg ikke antager,
at det har været meget hyppigt, at saadanne Van-
skeligheder ere fremkomne, men de have viist sig,
og der kan vise sig Vanskeligheder, som ikke ere
til at komme over — skal jeg nævne Mangler
paa Ret til at expropriere Grus eller Veimateriale

til at forbedre Veien med paa saadanne Steder,
hvor det naturlige Jordsmøn ikke er af saadan
Beskaffenhed, at der deraf kan dannes en ordentlig
Veie. Nu er det ganske vist, at Expropriations-
spørgsmaalet er et vanskeligt Spørgsmaal.
Jeg erkjender saa fuldt som Nogen, at man skal
behandle det med den største Varsomhed, og jeg
vil heller ingenlunde tilraade, at man skulde gaa
letfjindig tilværks og sætte en Bestemmelse ind i
Loven, hvorved den enkelte Mand fik Ret til at
expropriere en anden Mand's Eiendom, men jeg
vil hensille, om der ikke kunde være Anledning
til at indsætte den Bestemmelse, at det kunde
være tilladt at expropriere, naar det ved en Land-
væsenkommission's Kjendelse var blevet konstateret,
at, hvis Veien overhovedet skulde istandsættes, saa
var der ikke andet Middel end at expropriere.
Jeg forudsætter naturligvis, at det ikke havde været
muligt at træffe privat Overenskomst om Kjøbet
af det Veimateriale, som manglede, og i saa Fald
tror jeg ikke, at der vilde være nogen Fare for,
at en saadan Bestemmelse vilde blive misbrugt
eller i det Hele komme i Strid med de Grund-
sætninger, hvorpaa Eiendomsrettens Rettsbegreb
isørigt hviler. Vel er det saa, at Loven an-
gaaer private Veie, men det er virkelig ofte Til-
fældet, at der er saa Mange, der ere interesserede
i disse Veie, at man kan sige, at de have almin-
delig Interesse, fordi der er en saa betydelig Del
Medborgere, hvis Interesser ere knyttede til dem.
Jeg har tilladt mig at opfaste dette Spørgsmaal
med det Ønske, at det maa blive drøftet fra
anden Side. Der kan naturligvis ogsaa være for-
skjellige andre Ting i Loven, som have viist sig
ufyldestgjørende i den Tid, Loven har bestaaet, og
som saaledes kunde trænge til Lømpelser eller
Tillæg. Jeg skal altsaa henstille, om der ikke
kunde være Anledning til at faae denne Revision
af Loven gjort lidt mere indgaaende og fyldest-
gjørende end de enkelte Spørgsmaal, der her nær-
mest have foreløvet den høitærede Minister ved
Afsættelsen af Lovforslaget.

Judenrigsministeren (Skeel): Hen-
sigten med det Lovforslag, som foreligger, har kun
været den, at afhjælpe en enkelt Mangel i Loven
af 14de April 1865, som adskillige Gange har
fremkaldt Vanskeligheder og i enkelte Tilfælde
Vanskeligheder, som man ikke kunde komme ud
over. Jeg skal ikke lige over for det ærede Med-
lem, som nu satte sig, ville vindicere for denne
Lov det, at den i alle Henseender er fuld til-
fredsstillende, eller at man ikke kunde tænke sig,
at der kunde være tilføjet Bestemmelser, med hvilke
man kunde have arbejdet paa en lettere Maade,
end nu er flet. Men man er hidtil kommen
igjennem med Loven, og jeg har ikke troet, at der
var nogen særlig Anledning til at underkaste
Spørgsmaalet i sin Helhed nogen dyberegaaende
Behandling eller at foretage større Forandringer